

III. Lolland-Falsters Stift.

Onsdag den 25de Juni afholdtes i Maribo det udvidede Landemøde for Lolland-Falsters Stift; omtrent $\frac{5}{7}$ Del af Stiftets Præstestand var til Stede. Ministeriets Cirkulære af 29de f. M. om de kirkelige Lovforslags Fremlæggelse for de udvidede Landemøder var i Forvejen tilsendt samtlige Præster, men blev nu ogsaa ved Mødets Aabning oplæst af Biskoppen.

Efter en lang Forhandling om de fleste af de i Cirkulæret paapegede Hovedpunkter, skønnede Landemødet Rigtigheden af, hvad alt paa Forhaand havde staaet klart for det, at det var aldeles umuligt i den korte Tid, som stod Landemødet til Raadighed, at faa blot disse Hovedspørgsmaal virkelig grundigt forhandlede og Forsøg gjort paa Udjævning mellem de forskellige Meninger, saa at en Afstemning derom kunde faa nogen Berettigelse. Landemødet enedes derfor om til Slutning kun at afstemme over to fremlagte Erklæringer, som med forskellig Motivering førte til samme Resultat, nemlig Anmodning om at faa en Kirkekommission nedsat.

Den ene af disse Erklæringer, der som Ændringsforslag først blev sat til Afstemning, lyder saaledes:

„Landemødet udtaler, at det anser en almindelig Indførelse af Menighedsraad, saaledes som Ministeren foreslaar disse, for at kunne blive til Gavn for vor Folkekirk, forudsat, at de valgte Erklæring faar en mere bestemt Form i Retning af Tilslutning til Folkekirken, men at Landemødet for øvrigt anser det for overordentlig magtpaaliggende, at hele Lovforslaget bliver behandlet af en Kirkekommission af Præster og Lægfolk.“

Denne Erklæring fik 23 Stemmer.

Den anden Erklæring lyder saaledes:

„Lolland-Falsters Stifts udvidede Landemøde udtaler med Tak sin Anerkendelse af, at det høje Ministerium vil imødekomme de fremsatte Ønsker om, at Kirkens Røst høres med Hensyn til de i Rigsdagen behandlede, men endnu ikke vedtagne kirkelige Lovforslag.“

Men vi maa straks udtale, at efter vor Overbevisning kommer Kirkens Røst kun til Orde gennem en Forsamling af Præster og Lægfolk i Forening. Gennem de udvidede Landemøder høres kun Præstestandens Røst, og dette er allerede gentagne Gange siden de kirkelige Lovforslags Fremkomst sket, dels fra store Kredse af Præster, dels fra enkelte Mænd i Præstestanden.

Det vil heller ikke med Rette kunne siges, at naar paa den ene Side Præsterne for sig udtale deres Mening om de foreliggende Lovforslag, og paa den anden Side Befolkningens Repræsentanter paa Rigsdagen udtale deres Mening, saa disse to Meningstilkendegivelser tilsammen ville udgøre Kirkens Røst, thi ligesom Kirken kun bestaar af Præster og Lægfolk i Forening, saaledes kan Kirkens Røst kun komme til Orde gennem en samlet Udtalelse af Præster og Lægfolk, ganske bortset fra, at Rigsdagens Medlemmer ikke uden videre kunne siges, at være ikke blot det danske Folks Repræsentanter, men ogsaa Repræsentanter for den danske Folkekirkes Lægfolk.

Landemødet andrager derfor indtrængende om, at det høje Ministerium vil søge sammenkaldt en Kirkedag eller, som det atter og atter blev vedtaget gennem de første Rigsdage efter Grundlovens Givelse, „en forberedende Synode“, der ikke alene skal drøfte de nu forelagte kirkelige Lovforslag, men frem for alt tage Folkekirkens Forfatningssag i det hele under Forhandling, for derefter at fremsætte Forslag, som kunne forelægges Regeringen og Rigsdagen til Afgørelse“.

Denne Erklæring fik 28 Stemmer.

Det blev slutteligen vedtaget, at begge Erklæringer skulde indsendes ordlydende til Ministeriet med Angivelse af Stemmetallet, hvilket herved er sket.

Lolland-Falsters Bispeembede den 30te Juni 1902.

Paa Landemødets Vegne.

Christian Leunbach.